

antagen af den vedkommende Troppesædning, er Stilleren fri for ethvert Ansvar for dennes Tilstedeblivelse og fremtidige Tjenstdygtighed", da finder jeg denne Motivering, efter min Anskuelse, snarere at være en Støtte for min Mening end en Modsigelse; thi da synes mig, at der ligger i denne Udtalelse netop en Anerkjendelse af, at Stillingsmanden i Et og Alt repræsenterer Stilleren. Jeg skal saaledes for Tiden ikke vidtløftigere udtale mig derom, men afvente, hvorvidt jeg senere føler Ojfordring til at tage Ordet, og saaledes anbefale Forslaget til Thingets Overveelse.

Justitsministeren: Jeg har allerede, da der var Spørgsmaal om, hvorvidt det Forslag, som her foreligger, skulde fremmes her i Thinget, tilladt mig at udtale, at der fra Udskrivningsvæsenets Side ikke fandtes nogen Betænkelse, ved at det kom under Forhandling. Det er aldeles ikke, fordi at jeg slet ingen Betænkelse skulde finde ved selve Lovforslaget, thi det har altid noget Betænkligt ved sig, at en Lov, der saa nyligt er vedtagen som Børnepligtsloven, allerede saa kort Tid efter skal undergaae Forandring. Jeg troer heller ikke, det er af paatrængende Nødvendighed; thi efter de Beretninger, der foreligger Justitsministeriet, er ingen af dem, som have stillet for sig til den staaende Hær, endnu blevne indkaldte til Tjeneste. Der er desuden en anden Omstændighed, som jeg ikke kan lade være at fremhæve, men som gjør det noget tvivlsomt, hvorvidt det Forslag, der her foreligger, fortjener at foretrakkes for den Bestemmelse, som herom findes i Børnepligtsloven. Den Mand, der stiller for sig til den staaende Hær, ansættes strax i Forstærkningen, ikke, som det ærede Udvalg har yttret, i Forstærkningens yngste Aldersklasse, — thi, som bekendt, er der Adskillige, som overgaae i Forstærkningen, før de have naaet det 30te Aar; ligesom og efter Børnepligtslovens § 29 Litra b og c ikke saa Forstærkningsmænd findes, som ere langt under 30 Aar, — men i det 30te Aars Aldersklasse. Naar man stiller for sig med den Bestemmelse at gaae over i den 30aarige Aldersklasse, saa veed man strax, hvorledes Forholdene ere paa den Tid, om der er nogen Sandsynlighed for

at denne Aldersklasse nu paa den Tid, man stiller for sig, vil blive indkaldt til Tjeneste. Er det under Krigsforhold, saa kan der være Rimelighed for, at de 30-aarige og derover kunne blive strax indkaldte, og den, som stiller for sig, veed altsaa, at han udsætter sig for, desuagtet at blive indkaldt. Stiller han derimod for sig med den Udfigt, om 8 Aar at skulle gaae over i den 30-aarige Aldersklasse af Forstærkningen, saa kan han ikke forudsee, hvorledes Forholdene i de 8 Aar ville være, om han maaskee netop, for strax at undgaae Tjenesten i den staaende Hær, vil om 8 Aar komme til, under de indtrædende Krigsforhold, atter at indkaldes til Tjenesten. Der vil altsaa opstaae en Uvissheds-Tilstand, naar det Forslag, som den ærede Forslagsstiller her har gjort, bliver til Lov, istedetfor den nu gjældende Bestemmelse i Børnepligtsanordningen; men uagtet disse Betænkigheder, kan jeg dog ikke nægte, at særdeles Meget taler for det gjorte Forslag; det har noget Unaturligt ved sig, naar man holder fast ved Stillingsystemet overhovedet, at da 2 Mand, saavel den, der er stillet, som den, der har stillet for sig, paa samme Tid kunne komme til at gjøre en ganske lignende Tjeneste; thi i Krigstider forrette jo Forstærkningsmand den samme Tjeneste som de, der tjene i den staaende Hær. Det er ganske naturligt, at Folk ikke kunne begribe eller opfatte Grunden, hvorfor det skal være saaledes, og jeg har ogsaa fra mange Sider hørt yttre Tvivl, om det kunde anses retmæssigt eller stemmende overeens med Stillingsvæsenets Principer overhovedet, at den, der saaledes stiller for sig, kan udsætte sig for strax at blive indkaldt til at gjøre den Tjeneste, som han netop vilde undgaae ved Stillingen.

Det vil ogsaa i Almindelighed være netop i Krigstider, at de, for hvem det paa Grund af deres huuslige Stilling eller deres Livsbeskæftigelse maatte være høist magtpaaliggende at blive ved Hjemmet, ville søge at stille for sig, og naar den Bestemmelse, som Forslaget gaaer ud paa, bliver til Lov, ville de i Reglen ogsaa kunne befrie sig fra under saadanne Forhold at komme i Tjenesten, og saaledes opnaae deres egentlige Niemed, medens de rigtignok paa den anden Side ville udsætte sig for Mu-